

§ 10.

Vymáhání dávky.

Nezapravené obnosy dávky vymáhají se buď ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., nebo na základě výkazu nedoplatků potvrzeného úřadem vyměřovacím soudně.

§ 11.

Úroky z prodlení.

Přesahuje-li nedoplatek, třeba z jednotlivých předpisů vzniklý, celkem 100 K, mohou být vybirány 5procentní roční úroky z prodlení, počítajíc ode dne splatnosti každého jednotlivého předepsaného obnosu dávky.

§ 12.

Promlčení.

V příčině promlčení jest užití obdobně ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z., jež platí pro státní přímé daně.

§ 13.

Přestupky a tresty.

Přestupky tohoto zákona a předpisů k výkonu jeho vydaných trestají se, pokud nelze užití všeobecného trestního zákona, pokutami od 5 K do 500 K.

Nastane-li však v těchto případech skutečné zkrácení dávky, nebo je-li dávka vydána nebezpečí zkrácení, buďtež pokuty vyměřeny dvoj- až osminásobným obnosem, o který dávka měla být zkrácena, nejméně však obnosem 5 K a nejvýše obnosem 1000 K.

Jsou-li pokuty nedobytné, buďtež místo nich vyměřeny tresty vězení od 12 hodin do jednoho měsíce.

§ 14.

Trestní řízení.

V příčině trestního řízení jest užití ministerského nařízení ze dne 3. dubna 1855, čís. 61 ř. z., s tou odchylkou, že pro promlčení trestnosti přestupků trestných podle tohoto zákona stanoví se lhůta jednoho roku.

Pokuty vymáhají ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., politické úřady; pokuty plynou do chudinského fondu oné obce, v jejímž obvodu trestní skutek byl spáchán.

Výkon zákonitého trestu neosvobozuje od placení povinné dávky.